

(קחלת ה' ז) פּי גְבוּהַ מַעַל גְבוּהַ שְׁמֵר וּגְבוּהִים עֲלֵיהֶם, וְכֵן בְּכָל פּוֹכֵב וּמְזֵל, כְּמוֹ שִׁפְתוֹב (תהלים קג יט) וּבִיד הַנְּבִיאִים אֲדָמָה (הושע יב יא), וְלִכְלֹ אֶחָד נִדְמָה כְּפִי כַחוֹ, שֶׁהִיא נִשְׁמָתוֹ, וְהִבֵּן אֲמֵן בְּכָל כַחוֹ.

יְהו"ה הוּא בְּכֹתֵר, שֶׁהִיָּה קוֹדֵם שְׁנִבְרָא הָעוֹלָם הוּא וְשָׁמוֹ לְבַד בְּכֹתֵר, כְּשִׁבְרָא הָעוֹלָם, בְּמִדַּת רֵאשִׁית יָרַד עָלָיו, וְלֹא הָיָה חֶסֶר מִלְּמַעְלָה, וְכֵן בְּכָל סְפִירָה, כְּמִדְּלִיק נֵר מִנֵּר וְאִינוּ חֶסֶר מִן הָרֵאשׁוֹנָה וְלֹא מִחֻבְרָתָהּ, עַד אֵין סוּף וְאֵין תְּכֵלִית.

וְכִי שִׁמְפִיר אוֹתוֹ בְּזֹאת כְּמוֹ שִׁמְפִיר אוֹתוֹ בְּעֲלִיוֹנִים וּבַתְּחִינּוֹת, בְּעֵבֹר שֶׁהִיא כְּלוּלָה מִהָעֲלִיוֹנִים, וְהִיא יְחִיד וְקָשֶׁר כְּלָם, וְהִיא מִתְּלַבֶּשֶׁת בַּתְּחִינּוֹת, וְעַל זֶה אָמַר הַנְּבִיא (ירמיה יט כג) אֵל יִתְהַלֵּל הַמִּתְהַלֵּל כִּי אִם בְּזֹאת, הִיא נִקְרָאת נְבוּאָה מִצַּד הַנְּבִיאִים, חֻכְמָה מִצַּד הַחֻכְמַיִם, שֶׁכָּל הַסְּפִירוֹת נִקְרָאוּ חֻכְמַיִם.

וְעֲשָׂרִים וְשִׁמּוֹנָה אוֹתִיּוֹת הֵן לְכָל מַעֲשֵׂה בְּרֵאשִׁית, וְכֵלֵן הֵן בֵּין לְכַתִּיבָה בֵּין לְכָל דְּבָר שֶׁיַּעֲשֶׂה בְיָדָיו, שֶׁמַּעֲשֵׂה שֶׁל עֲשָׂרִים וְשִׁמּוֹנָה הַפְּרָקִים הֵם בְּעֶשֶׂר אֲצָבָעוֹת, וְנָהוּ הַסּוּד, מִהֶפֶח אֶל הַפּוֹעַל, וְהַכֵּל בְּחֻכְמָה, וְסוּד הַדְּבָר - כְּלָם בְּחֻכְמָה עֲשִׂית.

יֵשׁ חֻכְמָה מִצַּד שֶׁל הָאוֹתִיּוֹת, וְיֵשׁ חֻכְמָה מִצַּד שֶׁל הַנִּקְדוֹת, שֶׁהָאוֹתִיּוֹת הֵן בַּת קוֹל, וּבְהֵן סוּד הַדְּבָר לְדַרְשָׁה וְלִכְלֹ דְּבָר שֶׁתְּלוּי בְּדַרְשָׁה. הַתְּגִינִים הֵם לְמַחֲשָׁבָה, וְהֵם בְּסוּד הַפְּתוּב הַזֶּה וְלַחֲשֵׁב מִחֻשְׁבַּת וְכוּ', וְכָלֶם תְּלוּיִים בְּשִׁכְנָה הַתְּחִינּוֹת, וְהִיא הַפְּלֵל שֶׁל כְּלָם.

וּבְסוּד זֶה תִּמְצָא אֶת הַטְּעָמִים וְהַנִּקְדוֹת וְאוֹתִיּוֹת, וְכֵן בְּכָל אוֹת

וּגְבוּהִים עֲלֵיהֶם, וְכֵן בְּכָל פּוֹכֵב וּמְזֵל, כְּמוֹ שִׁפְתוֹב (תהלים קג יט) וּמִלְכוּתוֹ בְּכָל מְשָׁלָה, וְזֶהוּ וּבִיד הַנְּבִיאִים אֲדָמָה (הושע יב יא), וְלִכְלֹ אֶחָד נִדְמָה כְּפִי כַחוֹ שֶׁהִיא נִשְׁמָתוֹ, וְהִבֵּן אֲמֵן בְּכָל כַחוֹ.

יְהו"ה הוּא בְּכֹתֵר, שֶׁהִיָּה קוֹדֵם שְׁנִבְרָא הָעוֹלָם הוּא וְשָׁמוֹ לְבַד בְּכֹתֵר, כְּשִׁבְרָא הָעוֹלָם בְּמִדַּת רֵאשִׁית יָרַד עָלָיו, וְלֹא הָיָה חֶסֶר מִלְּמַעְלָה, וְכֵן בְּכָל סְפִירָה, כְּמִדְּלִיק נֵר מִנֵּר וְאִינוּ חֶסֶר מִן הָרֵאשׁוֹנָה וְלֹא מִחֻבְרָתָהּ, עַד אֵין סוּף וְאֵין תְּכֵלִית.

וְכִי שִׁמְפִיר אוֹתוֹ בְּזֹאת, כְּמוֹ שִׁמְפִיר אוֹתוֹ בְּעֲלִיוֹנִים וּבַתְּחִינּוֹת, בְּעֵבֹר שֶׁהִיא כְּלוּלָה מִהָעֲלִיוֹנִים, וְאִיהִי יְחִיד וְקָשֶׁר כְּלָם, וְהִיא מִתְּלַבֶּשֶׁת בַּתְּחִינּוֹת, וְעַל זֶה אָמַר הַנְּבִיא (ירמיה יט כג) אֵל יִתְהַלֵּל הַמִּתְהַלֵּל כִּי אִם בְּזֹאת, הִיא אֶתְקַרִיאת נְבוּאָה מִסְטָרָא דְנְבִיאָא, חֻכְמָה מִסְטָרָא דְחֻכְמַיָּא, דְּכָל סְפִירָן אֶתְקַרִיאוּ חֻכְמַיִם.

זכ"ח אֶתּוּן אֵינוֹן לְכָל עוֹבְדָא דְבְּרֵאשִׁית, וְכִלְהוֹן אֵינוֹן בֵּין לְכַתִּיבָה בֵּין לְכָל מְלָה דִּיתְעַבִּיד בִּידֵין, דְּעוֹבְדָא דְכ"ח פְּרָקִין אֵינוֹן בְּעֶשֶׂר אֲצָבָעָן, וְדָא אִיהוּ רְזָא מִהֶפֶח אֶל הַפּוֹעַל, וְכִלְא בְּחֻכְמָה, וְרְזָא דְמְלָה (תהלים קד כד) כְּלָם בְּחֻכְמָה עֲשִׂית.

אִית חֻכְמָה מִסְטָרָא דְאֶתּוּן, וְאִית חֻכְמָה מִסְטָרָא דְנִקְוֵדִין, דְּאֶתּוּן אֵינוֹן בַּת קוֹל, וּבְהוֹן רְזָא דְדְּבָרָא לְדַרְשָׁא וְלִכְלֹ מְלָה דְתְּלוּיָא בְּדַרְשָׁא, תְּגִין אֵינוֹן לְמַחֲשָׁבָה, וְאֵינוֹן בְּרְזָא דְהֵאִי קָרָא (שמות לא ד) וְלַחֲשׁוֹב מִחֻשְׁבוֹת וְכוּ', וְכִלְהוֹן תְּלוּיִן בְּשִׁכְנָתָא תְּתָאָה, וְאִיהִי כְּלָלָא דְכִלְהוֹן.

וּבְרְזָא דָא תִּשְׁפַח טְעָמִין וְנִקְוֵדִין וְאֶתּוּן,

והכי בכל את ואת, ורזא דמלה **ש** תלת תגין לעילא כמו זיינין דספר תורה, בה רשימיין (ס"א רמיון) פתריין ונקודיין ואתוון, והכי בכל את ואת, ש שבת הגדול בינה, שבת הקטן מלכות, ב' תריין דרועין גדולה גבורה, ת' תפארת, ביה שקיל שבת לכל אורייתא, תלת פתריין דש תלת ספירן עלאין, וכלהו פלילן בתויבתא. דאיהי שכינתא עלאה, ועלה אתמר תפלת כל פה.

והא עמודא דאמצעייתא אתקרי תפלת כל פה, אלא (כל) איהו ב"ן י"ה מן בינ"ה, ואיהו עמודא דאמצעייתא, איהו ממוצע בתלת אתוון דאינון יה"ו, דאתפלילן בבינה, ואיהו ממוצע פגופא בין תריין דרועין, ואיהו (דף מא ע"א) אות בצדיק, דאיהו פליל בא"ת, דאיהי שכינתא תתאה פלילא מא' ועד ת', ואיהו פליל תלת ברכאן דצלוחתא קדמאין, ותלת בתראין, ואיהו פליל תריין ו'ו' דאתמר בהון (שמות כח ז) על שתי קצותיו וחבר, דאינון (נ"א ואינון) י"ב ברכאן דצלוחתא דאתקריאו אמצעיות, וכלהו ח"י ברכאן דאתפלילן ביה דאינון תלת ווי"ן, (נ"א דאתמר בהון יו"ד ה"א וא"ו ה"א), דאיהו דו פרצופין, ודא איהו שעור קומה, דאתמר ביה (שם כו טז) עשר אמות ארף הקרש, במאי סלקת לעשר באת י'.

קם סבא חד פתח ואמר, ודאי ה' אית בה תלת ווי"ן, דאינון ח"י ברכאן, פגוונא דא **ך**, דאתמר בהון (משלי יו) וברכות לראש צדיק, מאי ראש צדיק דא עמודא דאמצעייתא, דביה שריין ח"י ברכאן דה' עלאה, ומגניה אתמשיכו לה' זעירא על ידא דצדיק, ובגין דא גוף וברית חשבינן חד.

ו' דאיהו במציעות ה"ה, איהו שעור קומה, ואיהו אמה, וסליק (נ"א

ואות, וסוד הדבר **ש** שלשה תגים למעלה כמו זיינים של ספר תורה, בה רשומים (רמזים) פתרים ונקודות ואותיות, וכך בכל אות ואות. ש' שבת הגדול בינה, שבת הקטן מלכות, ב' שתי זרועות, גדלה גבורה, ת' תפארת. בו שקולה שבת לכל התורה, שלשה כתרים של ש, שלש ספירות עליונות, וכלם פלולים בתשובה, שהיא שכינה העליונה, ועליה נאמר תפלת כל פה.

והעמוד האמצעי הזה נקרא תפלת כל פה, אלא (כל) הוא ב"ן י"ה מן בינה, והוא העמוד האמצעי, הוא ממצע בשלש האותיות שהן יה"ו, שנקללות בבינה, והיא ממצע כמו גוף בין שתי זרועות, והוא אות בצדיק, שהוא כלול בא"ת, שהיא שכינה תחתונה הכלולה מא' עד ת', והוא כולל שלש ברכות התפלה הראשונות ושלש אחרונות, והוא כולל שני ו' ו', שנאמר בהן על שתי קצותיו וחבר, שהן (יהו) שתיים עשרה ברכות של התפלה שנקראו אמצעיות, וכל שמונה עשרה הברכות שנקללו בה, שהן שלש ווי"ם, שהוא דו פרצופים, והו' שעור קומה, שנאמר בו עשר אמות ארף הקרש, במה עולות לעשר? באות י'.

קם זקן אחד, פתח ואמר: ודאי שבה' יש לה שלש ווי"ם, שהן שמונה עשרה ברכות, כמו זה: **ך**, שנאמר בהן וברכות לראש צדיק. מה זה ראש צדיק? זה העמוד האמצעי שבו שורות שמונה עשרה ברכות של ה' העליונה, וממנו נמשכו לה' התחתונה על ידי הצדיק, ומשום זה גוף וברית נחשבים לאחד.

ו' שהוא באמצע ה"ה, הוא שעור

ואיהו אמה, וסליק (נ"א